מועצה אזורית דרום

בני ברית ישראל

עורך: יוסי רזי
razyf@013net.net

יו"ר מועצה :אבי מלינסקי
avimal21@gmail.com

עלון מספר 78

הנשיא ויצמן נתיבי השלום בנימין דה רוטשילד המדע רחובות ראשונים מצאנו יין נס מעגלים כרמים הבה נגילה יבנה וחבריה בנות ברית אשדוד זמורה ביחד מארג

נובמבר 2026 העלון הדיגיטלי כסלו תשפ"ז

תוכן עניינים

חלון לעלון – צבי תדמור

דבר יו"ר המועצה – אבי מלינסקי

מה נשמע בלשכות המועצה:

- מהר הזבל לסנטרל פארק הישראלי? – מלכה סולומונוביץ'
- לשכת "מארג" ראשל"צ מגלה את הכוחות שבחברים ובחברות – עפרה דוד
- מפגש ייסוד לשכת בני ברית באשקלון – עפרה דוד
- מפגש ייסוד לשכת בני ברית בבאר שבע – עפרה דוד
- לשכת „הבה נגילה" מטיילת לבאר שבע ולנגב – יוסי רוזנברג
- אל תאמר: 'כשהייתי צעיר שיחקתי'. אמור: 'אני משחק כדי להישאר צעיר' - נינה לוי
- מפגש לשכת "מעגלים " בנושא גאווה ישראלית - גלית גולוב
- מנגינות של חיים, צלילים של תקווה –ערב מוזיקלי מרגש בקול הדרום! –מלכה סולומונוביץ'

זעקת הקיר (גראפיטי) - ענת קורן

צבי קאהן, חרדי, כורם ויינן – צבי תדמור

משה צלליכין ולאה רפפורט, בעל חנות מכולת – צבי תדמור

חלון לעלון

צבי תדמור

סוף סוף, הבחירות מאחורינו! אפשר לנשום כבר לרווחה. כך חשבתי לתומי למחרת הבחירות, בטרם התפרסמו התוצאות. קיוויתי, אולי בלי הצדקה, שארגיש קצת יציבות אחרי ארבע שנים לא קלות (בלשון המעטה) שעברו עלינו. אבל כנראה שהדרך לשם עוד ארוכה ולכן, הגעתי למסקנה, כי כדאי לי לחפש יציבות בדברים ובמקומות אחרים.

בחרתי לברוח למקום מבטחים, זה המוכר לי: להמשיך ולהתנדב, להיות במקום שנותן לי עניין, מספק את סקרנותי, ולתרום לאחרים מהידע, מהניסיון שצברתי בחיי.

למשל, להמשיך לחקור על תולדותיה של העיר רחובות, עיר הולדתי; לספר את סיפורה במלל בתמונות וציורים; לשמר את בתיה; להנציח את אנשיה; להרצות על אירועים היסטוריים; על דמויות ואנשים שפעלו ושינו את המציאות במדינה. לצד אלה, לעסוק בתחומי עניין נוספים למען הקהילה, כגון הקמת תערוכות אמנות, להכין תשתית להפוך את רחובות לעיר תיירות.

אני משתף אתכם במחשבותיי, בתחושותיי, ובעשייה, כי רבים מכם, מתנדבים בתחומים שונים, וכמוני יוצאים נשכרים מעשייתם.

נובמבר 2026

נ.ב

השבוע, ב-2 בחודש 1952, ציינו את יום פטירתו של נשיאה הראשון של מדינת ישראל, ד"ר חיים ויצמן. עודי זוכר את הליכתי על פני הארון, ואת אנשי משמר הכבוד שעמדו דום, ברחבת בית הנשיא. ב-4 בחודש 1995 התרחש הרצח הנורא של ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. לא אשכח את הלילה הנורא. ובסוף החודש, בכ"ט בנובמבר 1947, יצוין היום שבו התקבלה בעצרת הכללית של האומות המאוחדות ההחלטה על סיום המנדט הבריטי בארץ ישראל ועל יישום תוכנית החלוקה, שהתוותה את הדרך להקמתה של מדינת ישראל.

דבר יו"ר המועצה

שלום רב חברות וחברים יקרים

לאורך השנים ארגוננו מהווה בית עשיר בעשייה קהילתית ,חברות ,ערבות הדדית עמוקה ונתינה כדי להבטיח את המשכיות המורשת המפוארת שלנו ולהזרים אנרגיות חדשות אנו יוצאים לדרך עם יוזמה מרגשת:

הקמת לשכה צעירה לחברי בני ברית לגילאי 45-55.

דור ההמשך הטבעי והטוב ביותר נמצא ממש במשפחותיכם .אני קורא לכל אחת ואחד מכם להפנות קול קורא זה אל ילדיכם ובני משפחותיכם ולהזמין אותם לקחת חלק בהקמת המסגרת החדשה.

קול קורא להקמת לשכה צעירה

הילדים כבר גדלו ,הזמן הפנוי מתרחב והגיע הזמן להשקיע בחברות טובה ,בחוויות משותפות.

ארגון בני ברית מזמין זוגות בגילאי 45-55 להצטרף ליוזמה חדשה.

הקמת לשכה צעירה)מועדון (ותוסת לזוגות!!!

מה מחכה לנו יחד?

מפגשים חברתיים ,ערבי תרבות וערבי קונספט.
טיולים וסיורים במקומות הכי יפים בארץ.
הרצאות מרתקות במגוון תחומים.
יוזמות ופרויקטים חברתיים למען הקהילה.
אם בא לכם להרחיב את מעגל החברים ,לבלות יחד ,להוביל ,ליזום ולהנות מאווירה קהילתית איכותית – המקום שלכם איתנו!

מעוניינים לשמוע עוד ולהיות חלק ממייסדי הלשכה?

נא להתקשר לאבי מלינסקי ,טל 0523661027

מחכים לכם.

בברכה

אבי מלינסקי

יו"ר מועצה אזורית דרום

בני ברית

מה נשמע בלשכות המועצה

מהר הזבל לסנטרל פארק הישראלי?

כתבה :מלכה סולומונוביץ

האם הייתם מאמינים שבלב הארץ עומד להיפתח פארק ענק בן 8,000 דונם – גדול יותר מסנטרל פארק בניו יורק?!

היום, 3.11.26 , יצאנו 30 חברים וחברות מלשכות שונות של 'המועצה האזורית דרום' של בני ברית לסיור מרתק, מעשיר ומלא בחברותא חמה, ביוזמתו ובארגונו של יו"ר המועצה, מר אבי מלינסקי. את הדרך כולה ליוותה יערה, מדריכה יוצאת דופן מצוות ההדרכה המקומי, שרתמה וריתקה את כולנו מהרגע הראשון.

מהיסטוריה חלוצית...

פתחנו את הבוקר בחוות שלם ובסיפוריה המרתקים של חוות משה. יערה לקחה אותנו למסע בזמן – מימי העלייה השלישית, דרך הקמת החווה החקלאית הניסיונית, היחסים המורכבים עם השכנים הערבים של יפו וכפר שלם, ועד לתפקידה האסטרטגי בהגנת האזור בתקופת המנדט ומלחמת העצמאות.

...ועד לפנינת טבע אקולוגית בפסגה

משם עלינו אל הר הפסולת המשוקם בפארק אריאל שרון, ונוכחנו לדעת איך הר זבל מסריח ומפגע סביבתי עבר מהפך בלתי ייאמן. החזון שנחשף בפנינו פשוט עוצר נשימה: בעתיד הקרוב יחכו כאן אגמים מרהיבים, מסעדות, צמחייה עשירה ובעלי כנף רבים שימצאו כאן בית ויקננו במקום. לצד כל אלה, הפארק יכלול מתחם להופעות ולתרבות ועוד.

בראש ההר חיכה לנו מיצג מרתק שחשף את האתגרים ההנדסיים מאחורי השיקום: החל מההתמודדות עם גז המתן שנפלט מהפסולת התוססת במעמקי ההר, ועד לטיפול בבעיית בעלי הכנף והסכנה שהם היוו למטוסים המנמיכים לטוס בתוואי הטיסה הסמוך.

מעבר ליופי, למדנו גם על התפקיד הקריטי של הפארק במניעת הצפות במטרופולין – שטחי הענק שלו תוכננו לקלוט כמות עצומה של מי נגר בעת סערות, ולתת מענה כשיעלה נחל איילון על גדותיו.

הדור הבא של איכות הסביבה

הסיור נבחר הפעם במסגרת תחום הקיימות שהמועצה מובילה. בלב הסיור פגשנו קבוצת ילדים צעירים שהגיעו עם מורותיהן לסיור במקום. היה פשוט נפלא לראות מקרוב את הדרך החווייתית והמקורית שבה מלמדים את הדור הצעיר כבר מגיל קטן על קיימות, שמירה על הטבע ואחריות סביבתית.

זה היה יום גדוש בלמידה, בחיוכים ובאווירה נהדרת לאורך כל הדרך. ממליצים בחום על סיור במקום.
תודה רבה לאבי מלינסקי על היוזמה והארגון, למלכה סולומונוביץ על הארגון והתפעול, לאבי ארז סגני נשיא בני ברית שהצטרף אלינו, לנשיאות ולנשיאים שדירבנו, ותודה לכל החברים והחברות שהשתתפו!

זכינו ביום מיוחד!!!

✨לשכת "מארג" ראשל"צ מגלה את הכוחות שבחברים ובחברות ✨

💙כתבה עופרה דוד מנטורית לשכת "מארג" ,ויועצת ארגונית לפיתוח בני ברית.

במפגש הרביעי של לשכת "מארג", שנערך ביום במוצ"ש 10.10.2026, הובילה נשיאת הלשכה, אתי פלג, פעילות מגבשת לגילוי הכוחות המיוחדים, הכישרונות וסיפורי החיים של חברי וחברות הלשכה.
במהלך המפגש נחשפנו לסיפורי חיים מעוררי השראה ולגילויים מפתיעים: אישה פורצת דרך שכיהנה בתפקיד בכיר באלביט, טייס בחיל האוויר, עו"ד שפעל נגד האנטישמיות , מתנדבים בעלי עשייה משמעותית, אמנים, מנהלות בתי ספר ואנשים נפלאים שכל אחד ואחת מהם מביאים עמם עולם שלם של ניסיון, ידע, כישרון ונתינה.
המפגש המחיש לנו עד כמה רב הפוטנציאל הטמון בקבוצת החברים והחברות של הלשכה החדשה, ההולכת ומתגבשת, מתחזקת ובונה לעצמה קהילה איכותית, עשירה ומלאת אפשרויות לעשייה משותפת.

אני שמחה ללוות את הלשכה כמנטורית, ללוות את התפתחותה ולסייע במימוש הפוטנציאל הרב שבה.
אתי היקרה, מאחלת לך הצלחה רבה בהובלת הלשכה, ולכל החברים והחברות — המשך מפגשים מעניינים, מהנים ומעשירים, היכרות

מעמיקה, חברות טובה ועשייה משותפת שתביא לידי ביטוי את הכוחות הייחודיים של כל אחת ואחד מכם.
כי כשמגלים את הכוחות שבאנשים, מגלים גם את הכוח של הקבוצה כולה!

מפגש ייסוד לשכת בני ברית באשקלון

כתבה עופרה דוד יועצת לפיתוח בני ברית

ביום חמישי 29.10.26 התקיים המפגש הראשון של לשכת בני ברית באשקלון. היום במסגרת תפקידי כיועצת ארגונית לפיתוח בני ברית יצאתי יחד עם אבי מלינסקי וחני מלינסקי להקים את הלשכה הראשונה של בני ברית באשקלון.

כבר לפני כמה חודשים התחלתי לשוחח עם בת שפע שבו על הרעיון להקים לשכה בעיר אשקלון שהיא תוביל אותה, ושמחתי לראות כיצד הרעיון קורם עור וגידים והופך למציאות.

במהלך המפגש סיפרתי ל 30 חברות הקבוצה על ארגון בני ברית, על ערכיו ועל פעילותו. אבי מלינסקי, יו"ר בני ברית ישראל מועצת דרום, הסביר על תרומתו החשובה של הארגון בישראל ובעולם.

יצאנו מהמפגש בתחושה טובה, עם הרבה התלהבות ואמונה שאנחנו מתחילים יחד דרך חדשה ומשמעותית, המבוססת על חברות, נתינה, מעורבות חברתית וערבות הדדית. שמחנו להכיר את חברות הקבוצה המקסימות.

תודה ל בת שפע על הנכונות להוביל את הלשכה הראשונה שקמה באשקלון , ולכל הנשים המקסימות שהגיעו עם לב פתוח ורוח טובה. תודה להילה גוואוה מנהלת בית ווסק על המשכן היפה.

מאחלת לחברות לשכת בני ברית האיכותיות הצלחה רבה, צמיחה, עשייה משמעותית והרבה רגעים של שמחה וחברות. ברוכות הבאות למשפחת בני ברית!

💞

מפגש ייסוד לשכת בני ברית בבאר שבע

כתבה עופרה דוד יועצת לפיתוח בני ברית

עוד לשכה מצטרפת למשפחת בני ברית בישראל. אחרי שיחות שלי עם ללי כהן להקמת לשכת בני ברית בבאר שבע הגיע הרגע היום 1.11.26 של המפגש הראשון עם הקבוצה החדשה של בני ברית בבאר שבע. בהנהגתה של הנשיאה ללי רחל כהן.

התקבלנו במקום מקסים ומיוחד שנקרא "וילה ללי", מקום שללי עצמה בנתה , עיצבה ומטפחת באהבה וביצירתיות.

פגשנו קבוצת אנשים איכותיים, מעניינים ומעוררי השראה, שסיפרו על הדרך שעשו בחייהם, אנשים עם רוח התנדבות, אכפתיות ורצון להמשיך לתרום ולהשפיע.

אבי ארז ואני סיפרנו על ארגון בני ברית, על ההיסטוריה המפוארת שלו, על המבנה הארגוני ועל מגוון האפשרויות והעשייה החברתית והקהילתית שהארגון מציע לחבריו.

יצאנו מבאר שבע עם תחושה טובה והרבה סיפוק. עוד קבוצה מצטרפת למשפחת בני ברית, עוד חיבורים נוצרים, ועוד אנשים בוחרים בעשייה, בנתינה ובחברות.

אני בטוחה שללי והקבוצה הנפלאה הזו יצליחו לבנות יחד לשכה איכותית , ליהנות מהמפגשים, ליצור חברויות חדשות ולחוות סיפוק, הנאה ותחושת שייכות.

ברוכים הבאים למשפחת בני ברית! מאחלת לכם דרך משותפת, פורייה, מהנה ומלאת עשייה טובה.

לשכת „הבה נגילה" מטיילת לבאר שבע ולנגב – יום של היסטוריה, מורשת וחדשנות

כתב יוסי רוזנברג, דובר לשכת „הבה נגילה"

חברי לשכת „הבה נגילה" וחברים נוספים יצאו ליום טיול חווייתי ומעשיר בבאר שבע ובנגב, ביוזמתו של חבר הלשכה שמעון טסל, שהגה את רעיון הטיול והוציאו אל הפועל, בסיוע יו"ר הלשכה, שוש גריצמן, ובהדרכתה של שרון גולדברג.

פותחים את היום בחדשנות חקלאית בקיבוץ חצרים

את יום הטיול פתחנו במרכז המבקרים של קיבוץ חצרים, שם קיבלנו מהמדריך המקומי, אלון, הרצאה מרתקת על מפעל הטפטפות של הקיבוץ ועל תרומתו המשמעותית לחקלאות העולמית. הטכנולוגיה הישראלית, שפותחה בקיבוץ, מסייעת לחקלאים ב־115 מדינות ברחבי העולם – מקור אמיתי לגאווה מקומית ולאומית.

בהמשך הכרנו את אחד ממוצריו הייחודיים של הקיבוץ: צמח החוחובה, שמזרעיו מופק שמן המשמש בתעשיית הקוסמטיקה ומשווק לחברות מובילות בעולם. למדנו כיצד יוזמה מקומית, חשיבה יצירתית וחדשנות הופכות להצלחה בינלאומית.

מסע אל העבר – הקטר ואתר מורשת האנז"ק

המשכנו לביקור באתר הקטר ההיסטורי, שם נחשפנו לקטר שמספרו 70414 ולסיפורים על קטרי הקיטור שהיו חלק חשוב ממערך התחבורה ושירתו את הציבור בימים עברו .

לאחר מכן ביקרנו באתר המורשת וההנצחה לחיילי חיל המשלוח האוסטרלי והניו זילנדי (ANZAC), שהזכיר לנו פרק חשוב בהיסטוריה של האזור ואת מורשתם של החיילים שלחמו כאן.

תל באר שבע – היסטוריה שמתעוררת לחיים

אחד משיאי היום היה הביקור בגן הלאומי תל באר שבע, אתר מורשת עולמית. בהדרכתה של שרון גולדברג קיבלנו הסברים מקיפים ומרתקים על המבנים העתיקים, הממצאים הארכאולוגיים וההיסטוריה המקומית של התל. הביקור אפשר לנו להתחבר מחדש לעברה של הארץ ולהכיר מקרוב את חשיבותה ההיסטורית של באר שבע.

באר שבע המתחדשת – בין טבע, עיר וחדשנות

את יום הטיול חתמנו בסיור ממונע בפארק נחל באר שבע. במהלך הסיור צפינו באגם הפארק, בבית אשל ובגשר הסלילים, ושמענו הסברים על פניה המשתנות של באר שבע ועל התפתחותה כעיר מרכזית בנגב. הכרנו את תנופת הפיתוח העירונית, את אוניברסיטת בן־גוריון בנגב ואת פארק ההיי־טק, המסמלים את עתידה של העיר ואת הפיכתה למוקד של ידע, מחקר וחדשנות .

תודה מכל הלב

אנו מבקשים להודות מקרב לב לשמעון טסל, יוזם הטיול ומי שפעל להגשמת הרעיון, ולשוש גריצמן, יו"ר הלשכה, על הסיוע והשותפות בהפקת יום הטיול המוצלח. תודה גם לכל החברים שתרמו מזמנם וממרצם להצלחת היום.

תודה מיוחדת לשרון גולדברג, מדריכת הטיול, על ההובלה המקצועית, ההסברים המרתקים והעשרת חווייתנו לאורך היום כולו.

היה זה יום נפלא של חברות, היכרות, למידה והנאה, ששילב בין חדשנות ישראלית, היסטוריה, מורשת ונופי הנגב.

נמשיך לטייל יחד, להכיר את ארצנו היפה ולחזק את הקשרים והחברות בין חברי הלשכה.

בברכה ובהערכה, יוסי רוזנברג.

אל תאמר: 'כשהייתי צעיר שיחקתי'. אמור: 'אני משחק כדי להישאר צעיר'

נינה לוי, לשכת "נס"

במוצ"ש 17.10.26, חברי לשכת "נס" התכנסנו בביתם של הנשיאה מלכה סולומונוביץ ואיציק למפגש שהחזיר את כולנו היישר אל ימי הילדות הקסומים, סביב שולחן מלא במשחקי קופסא. הייתה זו דרך נהדרת להתרענן, לשפר את הזיכרון, לצחוק ולהיזכר בימים פשוטים יותר.

הבית אורגן והותאם במיוחד לרצף משחקים מרתקים עבור הקבוצה שלנו, מה שאפשר זרימה מושלמת, והמון צחוקים משוחררים בלי רגע דל. בין המשחקים היו לדוגמה *"שיווי מש"א"*, *"מתח גומיות"*, *"פליק"*, *"שטח מגנטי"*, *"שלוש בשורה"* ועוד הרבה שאתגרו אותנו.

אל תאמר: 'כשהייתי צעיר שיחקתי'. אמור: 'אני משחק כדי להישאר צעיר'. הביטוי הזה מזכיר לנו שהרוח הצעירה החיוניות והשמחה לא נעלמות עם הגיל- הן נשמרות בזכות הבחירה להמשיך לפעול, ליצור, לשחק וליהנות מהחיים בכל רגע.

היה זה ערב מהנה שמחדד כמה חשוב וטוב לנו להתרחק מהשגרה, להיפגש ביחד, והשאיר לגמרי טעם של עוד. כבר מחכים למפגש הבא!

תודה ענקית למלכה ואיציק על האירוח המושלם והמושקע.

מפגש לשכת "מעגלים " בנושא גאווה ישראלית
גלית גולוב

במוצ״ש 17/10/26 נפגשנו למפגש החודשי שלנו. את המפגש פתחה עופרה דוד, נשיאת ומקימת לשכת " מעגלים", בברכה הקשורה לנושא המפגש - גאווה ישראלית, וייחלה לסובלנות וקבלת דעות שונות בתקופת הבחירות בפרט ובכלל בשיח הציבורי. התארחנו חברי לשכת בני ברית ״מעגלים״, אצל אתי ובני קורן.

חווינו אירוח כיד המלך, ואת ההצגה גנבו דווקא נכדיהם בני העשרה, שפינקו אותנו בהכנת פוקצ׳ות ובוופל בלגי. נפעמנו מנער בן 15 שהוא כבר בעל עסק. בהרצאה המעניינת של ליאור גולניק קיבלנו ובצורה מרוכזת את הסיבות לחוש גאווה ישראלית.

ויש כל כך הרבה סיבות ללמה להיות גאים!!!

ליאור גולני, המרצה והכלכלן, שהזמינה עופרה דוד, נשיאת ״מעגלים״, פתח בכך שבישראל יש אתגרים , אבל יש גם דברים נהדרים כמו המצאות יחודיות , מיזמים מרגשים , אזרחים טובים, חיילים, עמותות. לכל הדברים הטובים התרגלנו, ואנו מרבים להתלונן.

בהרצאה שמענו רק אודות הדברים הטובים בידיעה שיש עוד מה לתקן .

ליאור מנה ופירט אודות אפליקציית ווייז- חברה ישראלית מדהימה המשרתת מיליוני בני אדם ברחבי העולם ,ונמכרה במיליארד דולר.

על מזל״טים , כטב״מים - בהיקפי יצוא במיליונים ,ויתרון גדול באי סיכון חיי אדם ! יוזמה שהחלה במלחמת ששת הימים, כשסרן בריל יישם הוספת מצלמה לטיסן זעיר...

במבה ,כידוע, היא מוצר ישראלי מ1964. מה גם שגילו במחקר שבמבה מהווה אפילו סוג של חיסון בפני אלרגיה לבוטנים. כמיליון שקיות מיוצרות ביום בקרית גת .

טפטפות - המצאה ישראלית השקיית שטחים ענקיים נקודתית, כשהזרם שווה בכל החורים. פטנט מציל חקלאות בכל העולם.

החברה נמכרה בכמעט שני מליארד דולר.

הרמיקוב - המצאה של אפרים הרצינו. אחד ממשחקי הקוביה הכי נמכרים בעולם, ונמכר ל 60 מדינות .

מלחמת אזרחים בסוריה צה״ל העביר טונות מזון, בגדים סולר.

טיפול הומניטרי בילדים .

בצונאמי ביפן, האסון בהאיטי 2010 ישראל הקימה שם חדרי ניתוח! נפאל, מקסיקו, טורקיה- בכל אסון בעולם משלחות מישראל מגיעות ראשונות. ואכן ישראל במקום ראשון לחלץ בני אדם.

אתיופיה 1991 - מבצע שלמה כשעלה החשד לסיכון חיי 14 אלף יהודים דחסו 1087 איש בטיסה אחת.

ארגונים צדקה בארץ - כגון "עזר מציון", שהקים חנניה צולק

בית אורנית הוקם ע"י ברכה ומוטי זיסר ז"ל. הם הקימו מאגרי מח עצם .

הפרה הישראלית- שיאנית עולם בתפוקת חלב .

תוחלת החיים בישראל בגברים ובנשים מבין הגבוהים בעולם.

צה"ל - מדורג במקומות גבוהים מבחינה איכותית. היצוא הבטחוני הוא למעלה מ- 14 מיליארד דולר.

הפיתוחים הישראלים הידועים - טיל החץ, טנק המרכבה, כיפת ברזל מיירט רקטות.

מבצעים הרואיים כגון -הפצצת כורים גרעיניים בעיראק ,בסוריה ואיראן. מבצע אנטבה.

ש"י עגנון זוכה פרס נובל בספרות, הישראלי הראשון. בישראל 13 זוכי פרס נובל .

השמים אינם הגבול- יצרנו גבשושית שהגיעה לירח spaceil הגבשושית החסכונית הקלה והקטנה ביותר .

אין ספק שיש לנו במה להיות גאים.

סיימנו בברכת יום הולדת לסימה בז'רנו הגזברית והחברה האהובה שלנו.

שתמיד תהיינה לנו סיבות לחגוג .

✨

מנגינות של חיים, צלילים של תקווה – ערב מוזיקלי מרגש בקול הדרום! ❤

18/10/26

מלכה סולומונוביץ'

את הערב המיוחד במועדון קול הדרום של בני ברית פתחנו בברכתו של אבי מלינסקי, יו"ר המועצה האזורית דרום, שקיבל בחום את פני הקהל שהגיע לאודיטוריום. בדבריו הודה למארגנות הערב – מלכה סולומונוביץ, עופרה דוד ואלה בקר ושיתף

בחוויותיו מביקורו באזור בארי, שם נחשף לתהליכי הבנייה וההתחדשות ולמאמצים לשקם את החיים בעוטף עזה.

לדברים היה חיבור מיוחד לסיפור חייהם של האמנים שהתארחו אצלנו : שאול ויוליה בן הר, בני זוג מוזיקאים המתגוררים במושב יתד שבחבל שלום, בעוטף עזה. השניים, שנפגשו בגיל 16 באקדמיה למוזיקה בקישינב שבמולדובה ועלו לישראל באמצע שנות התשעים, בחרו לבנות כאן את ביתם ולהמשיך ליצור ולהעניק באמצעות המוזיקה. סיפורם מבטא את החיבור העמוק בין אהבת המוזיקה, החיים בעוטף והנחישות להמשיך ליצור, לשמח ולהפיץ תקווה גם במציאות מורכבת.

ומכאן אל הבמה, שם המילים פינו את מקומן לצלילים!

שאול ויוליה הביאו איתם עולם מוזיקלי עשיר, כישרון יוצא דופן ואהבה מדבקת למוזיקה. במופע מרהיב שילבו שירה ונגינה במבחר כלי נגינה: כינורות, חליליות מסוגים שונים, עוד וחצוצרת כיס והעבירו אותנו בין שירים אהובים מתקופות שונות. בווירטואוזיות, בקסם אישי ובהגשה מלאת חיים, החיו השניים מנגינות מוכרות, הפתיעו בצלילים מיוחדים וסחפו את הקהל למסע מוזיקלי בין זמנים, סגנונות וזיכרונות.

ואז הגיע הצ'רדש!

לסיום בחרו שאול ויוליה ביצירה הסוחפת שהעלתה את ההתלהבות באולם לשיא. הקצב הלך וגבר,

האצבעות נעו במהירות מסחררת, והצלילים מילאו את האודיטוריום באנרגיה מתפרצת. הקהל נשבה בקסם המנגינה, ומחיאות הכפיים הנלהבות ליוו סיום מחשמל למופע נפלא!

יש מנגינות שנשמעות באוזניים, ויש מנגינות שנשארות בלב. הערב בקול הדרום זכינו בשתיהן!

✨ מחכים כבר למופע הבא שיתקיים ב 22.11.16....

זעקת הקיר (גראפיטי) / ענת קורן

הַקִּיר זוֹעֵק:

"הִסְתַּכְּלוּ עָלֵינוּ!"

לֹא בִּקַּשְׁנוּ הַרְבֵּה

רַק מָקוֹם לָנוּ

שֶׁמִּישֶׁהוּ יִרְאֶה.

אַחֵר עָנָה:

"אֵין מָקוֹם!"

וּמִישֶׁהוּ כָּתַב

בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת:

"יֵשׁ מָקוֹם לְכֻלָּם!"

לְבֵן-הַמָּקוֹם

לָזָר, לַגֵּר

לַחֲזָק, לַחַלָּשׁ

לַתּוֹהֶה.

הַקִּיר שׁוֹתֵק

הָרְחוֹב קוֹרֵא.

הָלְאָה,

אֶל הַכְּתֹבֶת

הַבָּאָה.

5.8.2026

צבי קאהן, חרדי, כורם ויינן

צבי תדמור

צבי קאהן [כאהן] נמנה עם 18 ה"יחידים" ששמם מופיע במסמך המכונן "אלה דברי הברית" של יסוד המושבה. אחיו, יהודה צלליכין השתתף באסיפה הכללית וחתם בשמו על המסמך. צבי, היה אחד משמונת ה"יחידים" שרכשו נחלותיהם מאגודת "מנוחה ונחלה" בתר"ן 1890. הוא רכש 300 דונם אדמה, נטע גפנים ושקדים, ובנה את ביתו בראש הגבעה על מגרש שרכש ברחובה הראשון של המושבה, לימים רחוב יעקב (פינת רחוב החלוץ). כעבור מספר שנים הקים במרתף ביתו, יקב קטן והתחיל לשלוח יין קודש ליהודי פרנקפורט וירושלים.

צבי עלה לארץ ישראל מהעיר פרנקפורט שבגרמניה, וסיפורו מתחיל באמצע המאה ה-19, בימים בהם אילצו צעירים שמלאו להם 13 שנים להתגייס לצבא הצאר. "חטופים" קראו לאותם הנערים שחויבו לשרת בצבא 25 שנים ואף יותר. כאשר שוחררו, לאחר אותן שנים ארוכות, חלקם שכחו את יהדותם. לכן, כשמלאו לצבי 13 שנים, אמרה אימו "אצלי זה לא יקרה, אבריח אותו מגבולות רוסיה ויהיה אשר יהיה". התלבשה בבגדי איכרה רוסית, הלבישה את הילד בבגדי נער רוסי, לקחה מעט כסף מבעלה ואמרה "קדימה, לגרמניה". כך הלכה עם הנער – לפעמים ברגל, לפעמים בעגלה, עד שהגיעו לעיר פרנקפורט בגרמניה, ונכנסו לבית המדרש. פנתה האם לבנה ואמרה לו "בני אני חוזרת עכשיו הביתה, זהו בית מדרש של יהודים, כאן תחיה ואל תשכח שאתה יהודי", נשקה לו על מצחו, פנתה וחזרה לרוסיה.

בעיר פרנקפורט חיה קהילת יהודים אדוקים בדתם. בכל יום נהגו לבוא לבית המדרש להתפלל ולהתפלפל בסוגיות של גמרא ותלמוד. צבי הנער ישב, הקשיב ולמד... גם את השפה הגרמנית למד בקלות מכיוון שהייתה דומה לאידיש, שפת אימו. בכל יום שישי, כמנהג המקום, היה מתארח בבית אחד היהודים שהיו רגילים לקחת "אורח" לשבת. כך עברו להם הימים עד שיום אחד דנו הלומדים בבית המדרש בסוגיה קשה בגמרא. דנו, התווכחו לא מצאו תשובה. צבי שישב בפינתו ושמע, קם ואמר: "אני מתפלא מאוד שאינכם מוצאים את התשובה, הרי הבעיה כל כך פשוטה, הנה כך וכך". נדהמו היהודים, הם, שלומדים ושוקדים שנים על תלמודם, לא מצאו את התשובה והנער הצעיר הזה פותר אותה ללא קושי. "מהיכן אתה יודע?" ענה להם "אבי לימד אותי". רצו היהודים לרב העיר ואמרו לו – "שמע, הנער הזה הגיע מרוסיה ויושב בבית המדרש והוא ממש עילוי" אמר להם הרב – "הביאו אותו אלי ונראה מה הוא יודע". הביאו היהודים את הנער לרב, שאל אותו שאלות וראה שהנער באמת מבין ויודע, עילוי בתורה. מאותו יום גר צבי הנער בבית הרב.

לאותו רב הייתה בת יחידה רווקה שלא הייתה יפה. לימים השיא אותה הרב לצבי שגר בביתו. בחלוף השנים הלך הרב לעולמו, וצבי הפך לרב העיר במקומו. חייו היו טובים. אך אלוהים לא חנן אותם בילד. החליטו בני הזוג לעזוב את הגולה ולעלות לארץ ישראל, אולי שם ירחם עליהם

אלוהים וייתן להם ילד. וכאשר רב של עיר כמו פרנקפורט עולה לארץ הקודש, צריך לדאוג לפרנסתו ולתכנן היטב את הדברים. בדקו וראו שבגרמניה, במקום מושבם, חסר יין כשר לקידוש והחליטו שהרב יקנה אדמה בארץ הקודש, ייטע כרמים, יבנה יקב כשר למהדרין, ואת היין ישלח לאחיו שבגרמניה. כך לא יחסר ליהודים יין לקידוש, וגם לרב לא תחסר פרנסה.

באותם ימים, יהודה ויצחק צלליכין, שני אחיו של צבי חיו בארץ ישראל. שם משפחתם נולד מצירוף שמות אבות אבותיהם, האחד בצלאל והשני יהויכין.

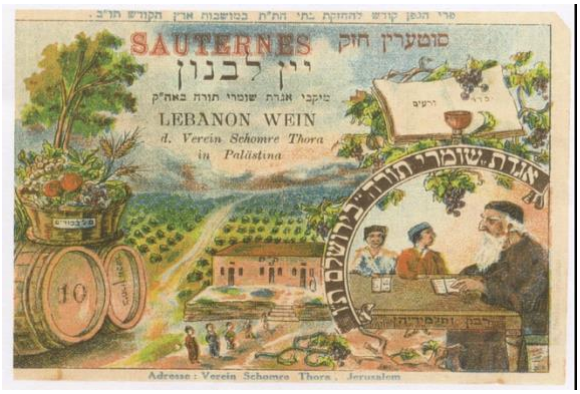
כשעלה צבי קהאן, עם אשתו ארצה ב-1890, הלך תחילה לאחיו יהודה צלליכין בראשון לציון אליה הגיע ב-1882. צבי סיפר לאחיו על כל תוכניותיו ויהודה הציע לו לקנות אדמה ולנטוע כרמים ברחובות שזה עתה קמה. עברו צבי ואשתו להתגורר ברחובות. לימים, אחיו יצחק צלליכין התיישב ברחובות, בקושי מצא את פרנסתו בחנות קטנה שפתח בה. בעליהן של שתיים מהבנות של יצחק התחילו לעבוד ביקב של צבי. האחד, בן משפחת חפץ, ניהל את עסקי היקב, והשני בן משפחת בריסקין ניהל את עסקי הנחלות.

צבי על אף שעלה לארץ הקודש, ילדים לא נולדו לו והדבר שבר את ליבו.

לימים, צבי הסתכסך עם היקב בראשון לציון בגלל פרסומים שיוחסו לו ושביזו את שיטת שיווק היין של היקב. כתגובה על כך החליטו ביקב שלא לקבל חלק מענביו. צבי, שהיה ידוע באדיקותו, החליט לייצר בעצמו יין מענבי כרמיו. הוא פנה לרבני ירושלים וככל הנראה השיג את הסכמתם ואת הכשרם, שהייתה מחמירה יותר מהכשרות של רבנות יפו. מלבד ירושלים, שהייתה השוק העיקרי ליינותיו, שלח צבי יינותיו לפרנקפורט בגרמניה, לסוחר בבוסטון שבארצות הברית וזכה להמלצות בקרב היהודים שם, לא רק ביחס לטיב היין אלא גם לגבי כשרותו.

את היקב הקטן לייצור היין הוא הקים בביתו והחל לייצר יין מכל ענביו ובבציר 1902 אף קנה ענבים מכורמים אחרים ברחובות. צבי, שמלכתחילה היה יהודי חרדי, הלך והקצין במקביל לחיזוק קשריו עם העדה החרדית בירושלים. ב-1904 הוא נעשה גבאי של "תלמוד תורה", שחברת "שומרי תורה" פתחה ברחובות.

הגביר יעקב ברוידא, הוריש מחצית מכרמיו ברחובות לחברת "שומרי תורה" מירושלים, והיקב של קאהן הפך להיות היקב של "שומרי תורה" וכונה "יין לבנון". היקב ייצר מיני יין שונים וקוניאק, שלפי המלצת מכתב שהתפרסם ב-1909 בעיתון החוגים החרדים בירושלים, "החבצלת", היו: "כשרים הם אף להיותר מהדרין לפסח ולכל ימות השנה, ככתוב בתעודת גאוני אה"ק וחו"ל...".

בשנת השמיטה, שהייתה ב-1903, קאהן עדיין ייצר יין בהסתמך על ההיתרים שנתן הרב מיפו, אך בשנת השמיטה, ב-1910, הוא החליט לגזור איסור חמור על עיבוד הכרמים שהטילו מספר רבנים מירושלים להקפיד על קיום מדוקדק של מצוות השמיטה. הוא הפסיק לעבד את כרמיו והתכוון לייצר יין מענבים שיקנה מערבים. הניסיון לא הצליח בגלל התנגדות רבני ירושלים.

סיפרו במשפחה, כי יום אחד ישב צבי עם אשתו על המרפסת של ביתו, כאשר למטה מתחת למרפסת, עמדו בעליהן של אחייניותיו בריסקין וחפץ ודנו ביניהם כיצד יחלקו את ירושתו לאחר מותו. עמדו ודיברו ולא ידעו שצבי ואשתו יושבים למעלה ושומעים כל מילה. למחרת כתב צבי את צוואתו ולדבריהם הוריש את רוב הונו לחברת "שומרי תורה" של החרדים בירושלים.

בית צבי קאהן עם המרפסת, ליד בית עובד
איזנברג 1928
רחוב יעקב 19, 21 רחובות

באייר תרע"ט 1919 מכר צבי את כל נחלותיו ואת שלושת מגרשיו שהשתרעו על כ-27 דונם ברחוב יעקב לחיים שיף ולאייזיק ריבקינד וחלק ממגרשו בשטח של 1.3 דונם לשכנו מיכל לוצקי. צבי התפטר ממשרתו כגבאי בחברת שומרי תורה ובחברת קדישא ועזב את רחובות. לא עברו ימים רבים וצבי נפטר משבץ ב-1920.

קטעים ערוכים מובאים מתוך הספר: "הם לא ישברו אותנו". כתבו יצחק ושרה צלליכין יכין.

משה צלליכין ולאה לבית רפפורט

צבי תדמור

כשעלה צבי קהאן, עם אשתו ארצה, התיישב ברחובות ב-1890 בעצת אחיו יהודה צלליכין מראשון לציון. לימים, אחיו יצחק, בה להתגורר ברחובות, בקושי מצא את פרנסתו בחנות קטנה שפתח. ליצחק היו כמה בנות ואילו בנו יחידו, משה נעלם ברוסיה, וכולם חשבו כי איננו עוד בין החיים.

חצי שנה לאחר מותו של צבי קאהן ב-1920, הופיע לפתע משה, בנו של יצחק, בבית הוריו ברחובות. הכל היו בטוחים, כי לו הקדים משה את בואו בששה חודשים היה זוכה ברוב רכושו של הדוד, בשל היותו בנו יחידו של יצחק, ובשל היותו אהוב עליו מכל האחיינים האחרים. משה התכוון לבוא רק לביקור קצר, לראות את הוריו, את אחיותיו ולחזור לרוסיה הקומוניסטית, אך הגורל רצה אחרת.

לפני שנפרד משה מהוריו ומארבע אחיותיו, כשעלו לארץ ישראל מרוסיה בשנת 1896, הם התגוררו לא רחוק מפינסק ועסקו בחטיבת עצים ובמסחר בעץ. אביו יצחק החליט, כי הוא יישאר ברוסיה, יחסל לאט לאט את עסקי המשפחה, ישלח כסף לארץ ישראל ויעלה גם הוא. מהפכת 1905 בה היה ניסיון של הסוציאליסטים והליברלים להפיל את שלטון הצאר הרוסי, ניקולאי השני, נמשכה עד 1907 ודוכאה ביד קשה. ימי פרעות ופוגרומים קשים באו ליהודים. משה השתתף בפעולות הגנה מחתרתיות ולחוסר מזלו, הלשינו עליו, הוא נתפס, והועמד לדין. הטילו עליו עונש מוות, ובעזרת קשרים ושוחד הומתק פסק הדין למאסר עולם עם גירוש לסיביר. במחנה המאסר, השלג והקרח סגרו עליהם ולא היה לאן לברוח. מדי יום יצאו לעבודה קשה בחטיבת עצים ביער. בשהותו במחנה חלה בשחפת, אכל קרח, ובשל היותו חזק, הבריא.

ב-1917 פרצה המהפכה הקומוניסטית. האסירים בסיביר חזרו הביתה. משה צורף לדיוויזיה האדומה של בודיוני. במהלך הקרבות, כותרה הדיוויזיה ומפקדם שחשש לגורלם של כמה מקציניו היהודים, העלה אותם על אנייה שיצאה לקושטא עד שיוכרעו הקרבות. משה הגיע לקושטא ונזכר כי יש לו משפחה בארץ ישראל, החליט לבקרם והפליג עם אנייה לנמל יפו והשנה 1920. בהגיעו לרחובות לבית הוריו, כאשר פתחו לו את הדלת, כמעט התעלפו.

אחרי שהגיע רצה משה לחזור לרוסיה הקומוניסטית. אבל בתיה אחותו הכירה לו את לאה (לבית רפפורט) חברתה הטובה. כאשר לאה פגשה את משה התאהבה בו ממבט ראשון, וכששמעה על רצונו לחזור לרוסיה, קרעה את כל הניירות והתעודות שלו וכך מנעה את נסיעתו חזרה. הם התחתנו והוריו של משה נתנו להם במתנה חלקת אדמה קטנה במרכז רחובות [לימים, ברחוב הרצל 142 מול רחוב בתיה מקוב], ו-300 לירות שטרלינג, סכום לא מבוטל באותם ימים. (לאה רפפורט נולדה ברוסיה. לאימה רוחל ולאביה שמואל יעקב)

כדי להתפרנס פתח משה חנות מכולת קטנה צמודה לבית. החלוצים הרעבים, חסרי הפרוטה, מגבעת ברנר וקבוצת שילר נהגו לבוא לחנות ולקנות בהקפה ולחתום על פתקה. כשלאה זוגתו שאלה אותו מה עם הכסף ענה לה "הם חלוצים שלנו, הם בונים את הארץ אין להם, כשיהיה הם ישלמו. אחרי שנים רבות נמצא בין ניירותיו של משה פתק בו התחייבות חתומה בידי לוי שקולניק (אשכול) על מצרכים שקנה ולא שילם עבור אנשי קבוצת שילר. בנוסף לחנות המכולת עבד משה כמשגיח בפרדסים על פועלים ערבים. פעמים רבות הצטרף לעבודה, בעיקר בעונת הקטיף. משה ולאה נפטרו בשנת 1971, נקברו בבית העלמין תר"ן, היא בת 87 והוא בן 91.

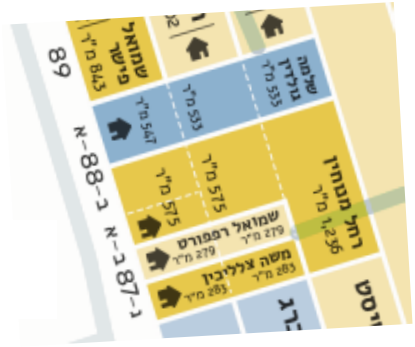
שמואל רפפורט יעקב

שמואל היה תלמיד חכם ומוסמך לרבנות. לפני עלייתו לארץ ישראל, מכרו הוריו חלק מנכסיהם ברוסיה והפקידו בידיו כסף וביקשו ממנו שיקנה אדמה, להכין את בואה של המשפחה לארץ הקודש. שמואל הגיע לרחובות, החליט ללמוד את עבודת האדמה, להיות מומחה בענף החקלאות כדי לעזור להוריו אחרי עלייתם ארצה. עבד בנטיעות ובהרכבה של שתילים והפך למומחה. אחרי מספר שנים החליט, כי הגיע הזמן לרכוש אדמה לבני המשפחה שנשארו ברוסיה.

הוא שילם לאפנדי ערבי כסף לרכישת אדמה בכפר סבא וכעבור זמן קצר, כאשר פרצה מלחמת העולם הראשונה ב-1914 סרבו התורכים לרשום על שמו בטאבו את הרכוש שקנה, בשל היותו נתין רוסי. רוסיה נחשבה אז ארץ אויב של תורכיה. איכר יהודי, שהיה בעל נתינות תורכית הציע לשמואל לרשום את האדמה על שמו, ואחרי שהמלחמה תסתיים סיכם עימו כי יעביר את הבעלות בטאבו על שמו. האיכר, הערים על שמואל, והעביר את הבעלות על האדמה על שמם של אנשים אחרים, ואחרי המלחמה נעלם. כך נשאר שמואל בלי הרכוש ובלי הכסף. המשפחה ברוסיה האשימה אותו באבדן כספה, וניתקה עימו את הקשר לשנים רבות.

כעבור כמה שנים קנה שמואל אדמה ברחובות, נטע כרם שקדים, בנה בית והקים משפחה. בחדר הקדמי של הבית הייתה להם מכולת קטנה, ובחצר הקימו משק קטן – כמה פרות, תרנגולות וחמור לבן. שמואל הלך לעולמו בתרפ"ז 1927.

קטעים ערוכים מובאים מתוך הספר: "הם לא ישברו אותנו". כתבו יצחק ושרה צלליכין יכין.

מגרש משה ולאה צלליכין ב-1921
הרצל 142 רחובות

לראות, להביט, להתבונן

צילם יוסי רזי

נחל חצבני, 10/2026